

در آستانه روز ملی سینما؛

جای خالی هنرمندان در گذشته

در آستانه روز ملی سینما در یادداشت زیر یادی از هنرمندانی کردیم که امسال بنا به دلایلی دار فانی را وداع گفته اند و دیگر در میان ما نیستند. <#۴۷>br;

به گزارش سایت خبری پرسون، به نقل از همشهری، چقدر باید مرثیه‌ای خواند برای این روزهای غم‌دیده روزگار؛ روزگاری که مرگ را به سخره گرفته و تلخی‌هایش گویا فعلا تمام‌شدنی نیست. اما ما هرگز به شنیدن خبر پرتکرار مرگ هموطنانمان عادت نمی‌کنیم چون هر خبر یک داغ بر دل می‌نشانند. این داغ وقتی سنگین‌تر می‌شود که بفهمی عزیزی که از دنیا رفته خالق یک عمر خاطرات و خوشی‌های تو بوده است.

در یک سال اخیر هنرمندان زیادی از میان ما رفتند؛ برخی را تقدیر از ما گرفت و بسیاری هم بر اثر ابتلا به ویروس کرونا چشم از جهان فرو بستند. از چنگیز جلیلوند، مرد حنجره طلا گرفته تا علیرضا انصاریان که به اکران «رمانتیسیم» اش نرسید و جشنواره فجر در حسرت حضورش ماند. سینمای ایران بی‌پناه شد وقتی کرونا با جان خسرو سینایی بازی کرد. اندوه نبودن پرویز پورحسینی مگر تمام‌شدنی است. مگر می‌شود باور کرد که دیگر از کامبوزیا پرتوی خالق «کافه ترانزیت» فیلمی دیگر ساخته نخواهد شد. چقدر رنج‌ها کشید کریم اکبری مبارکه برای تئاتر و ما چه کم گذاشتیم برای او. و چه بی‌مادر شد سینمای ایران بعد از فرشته طائرپور. اینگونه شد که رسم عاشقی هنرمندان با رفتن محمود فلاح، بیژن افشار و یوسف قربانی شروع شد و هنوز هم با رفتن علی سلیمانی همیشه‌خندان تمام نشده است. گویی ارشا اقدسی پرانرژی و شاداب هم از این قافله جامانده بود و بالاخره دست تقدیر او را به قافله مرگ رساند.

چه سال‌ها باید بگذرد تا سینمای ایران، هنرمندانی چون این عزیزان را به‌خود ببیند و شاید هم هرگز نبیند. روز ملی سینما فرصتی به‌دست ما داد تا با هم از تعدادی از این هنرمندان که در یک سال اخیر از میان ما پرکشیدند یادی کنیم. روحشان شاد و یادشان گرامی.